

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112217465
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6112217465.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: 1/ D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v G. G., V. U.. XX, zastúpenej JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 41, a 2/ F.. O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v G. G., V. U.. XX, proti odporcovi Lekáreň J&J ASKLEPION s.r.o., IČO: 44698097, so sídlom v Banskej Bystrici, Povstalecká č. 16, zastúpenému JUDr. Františkom Vavračom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 51, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o iné, o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/171/2012-306 zo dňa 10.10.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd „podania odmietol“ (prvý výrok); súčasne vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia (druhý výrok). V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka sa podaním doručeným súdu dňa 30.12.2011 v spojení s jeho doplnením písomným podaním doručeným súdu dňa 25.04.2012 domáhala: (1) určenia, že zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu S.. Z. G. do vlastníctva odporcu je neplatná; (2) uloženia povinnosti odporcovi odpredať navrhovateľke spoluvlastnícky podiel v sume 46.951,86 €, t.j. za kúpnu cenu spoluvlastníckeho podielu, za ktorý ho nadobudol (s podrobnou špecifikáciou, ktoré veci podľa navrhovateľky 1/ prislúchajú k spoluvlastníckemu podielu); (3) kúpna cena môže byť odpočítaná od dlžoby odporcu na užívanie polovice lekárne vo vlastníctve navrhovateľky a to za obdobie od 08.04.2009 po nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku; (4) určenia, že neplatné sú všetky právne úkony odporcu ako udelenie licencie na prevádzkovanie lekárne, nájomná zmluva a podobne a dotknuté podnikateľské subjekty a vnútroštátne orgány (podľa špecifikácie) sú povinné urobiť výmaz z názvu odporcu, a to slovo „Lekáreň“ a miesto prevádzky „Kuzmányho 16, Banská Bystrica, predmet činnosti „poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni“ a zrušiť povolenia (licenciu na prevádzkovanie lekárne na adrese Kuzmányho 16, Banská Bystrica) a (5) náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že „vzval navrhovateľku na doplnenie rozhodujúcich skutočností a úpravu petitu podania uznesením zo dňa 22.10.2012, zo dňa 05.09.2013, zo dňa 10.12.2014 pod hrozbou odmietnutia návrhu; navrhovateľ reagoval na výzvy súdu podaniami zo dňa 23.11.2012, zo dňa 23.09.2013 a zo dňa 14.01.2015; súd oboznámením sa s podaniami navrhovateľa mal za to, že navrhovateľ riadne nedoplnil podanie tak, aby mohlo byť podkladom pre ďalšie konanie. Podaním zo dňa 22.10.2014 navrhovateľ uviedol iný právny úkon (ústna dohoda) ako v pôvodnom podaní. Nakoľko petit podania aj napriek viacerým výzvam naďalej nie je zrozumiteľný, špecifický a vykonateľný a nie je z neho zrejmé, čoho konkrétne sa navrhovateľ domáha, okresný súd podanie odmietol“.

Proti uzneseniu okresného súdu podala navrhovateľka 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 13.11.2015 (č.l. 315-316 spisu). V odvolaní uviedla, že z odôvodnenia uznesenia okresného súdu nie je zrejmé, z akých dôvodov sú jej podania nezrozumiteľné, nešpecifické a nevykonateľné a súd ani neobjasnil, prečo nie je zrejmé, čoho sa domáha. Z predchádzajúceho konania okresného súdu a z jednotlivých zápisníc o pojednávaníach nie je možné zistiť záver o potrebe

odmietnutia podania. Z jednotlivých výziev na doplnenie rozhodujúcich skutočností nevyplýva, že v prípade nedoplnenia ďalších údajov dôjde k odmietnutiu podania. Viacerými písomnými podaniami sa vyjadrovala k skutkovým okolnostiam posudzovanej veci a na každú výzvu súdu reagovala a opísala rozhodujúce skutočnosti. Napadnuté uznesenie považovala za nesprávne a nepreskúmateľné založené na nesprávnom právnom posúdení veci a navrhla jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu okresného súdu podal aj navrhovateľ 2/ včas odvolanie zo dňa 30.11.2015 (č.l. 320-321 spisu). Uviedol, že súhlasí s odvolaním navrhovateľky 1/ a pripája sa k nemu. Vyjadril názor, že okresný súd pochybil, keď ho najskôr uznesením zo dňa 30.07.2015 pribral do konania ako navrhovateľa 2/ a následne dňa 13.11.2015 vydal napadnuté uznesenie bez toho, aby vytyčil pojednávanie a bez toho, aby si mohol uplatniť svoje procesné práva ako navrhovateľ. Ďalej sa v odvolaní podrobne vyjadroval k doterajšiemu priebehu konania a dôkaznej situácii. Na základe uvedeného navrhol zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniam navrhovateľov 1/ a 2/ nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal postupom podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a písm. i) O.s.p. v celom rozsahu zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 43 ods. 1 prvá a druhá veta O.s.p., sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Odvolanie navrhovateľov je dôvodné.

Odmietnutím podania zo strany súdu bez splnenia zákonných dôvodov na takýto postup dochádza k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom samotným rozhodnutím súdu (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/21/2008 zo dňa 28.02.2008, sp. zn. 2Cdo/74/2011 zo dňa 31.10.2011, sp. zn. 3Cdo/219/2007 zo dňa 30.07.2008, sp. zn. 4Cdo/193/2009 zo dňa 29.09.2009, sp. zn. 5Cdo/315/2008 zo dňa 01.09.2009, sp. zn. 6Cdo/44/2011 zo dňa 09.11.2011 a sp. zn. 7Cdo/10/2010 zo dňa 31.01.2011).

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd „odmietol podania“ navrhovateľov (vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého uznesenia) aj v časti, v ktorej bolo konanie už právoplatne zastavené uznesením č.k. 7C/269/2011-137 zo dňa 17.05.2012 právoplatným dňa 30.06.2012; pod sp. zn. 7C/269/2011 sa pred okresným súdom pôvodne viedlo konanie o návrhu navrhovateľky 1/ na začatie konania, keď uvedeným uznesením okresný súd konanie čiastočne zastavil v časti ohľadne bodov: (3) „kúpna cena môže byť odpočítaná od dlžoby odporcu na užívanie polovice lekárne vo vlastníctve navrhovateľky a to za obdobie od 08.04.2009 po nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku“ a (4) „určenia, že neplatné sú všetky právne úkony odporcu ako udelenie licencie na prevádzkovanie lekárne, nájomná zmluva a podobne a dotknuté podnikateľské subjekty a vnútroštátne orgány (podľa špecifikácie) sú povinné urobiť výmaz z názvu odporcu, a to slovo „Lekáreň“ a miesto prevádzky „Kuzmányho 16, Banská Bystrica, predmet činnosti „poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni“ a zrušiť povolenia (licenciu na prevádzkovanie lekárne na adrese Kuzmányho 16, Banská Bystrica) pôvodného návrhu“ a vo zvyšnej časti vylúčil návrh navrhovateľky 1/ na samostatné konanie, ktoré sa aktuálne pred okresným súdom vedie pod sp. zn. 7C/171/2012; predmetom konania v prejednávanej veci tak zostalo: (1) „určenie, že zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu S.. Z. G. do vlastníctva odporcu je neplatná“ a (2) „uloženie povinnosti odporcovi odpredať navrhovateľke spoluvlastnícky podiel v sume 46.951,86 €, t.j. za kúpnu cenu spoluvlastníckeho podielu,

za ktorý ho nadobudol“ (s podrobnou špecifikáciou, ktoré veci podľa navrhovateľky 1/ prislúchajú k spoluvlastníckemu podielu). Z uvedeného vyplýva, že okresný súd sám nemal pri rozhodovaní napadnutým uznesením ujasnený predmet konania.

Preskúmaním napadnutého uznesenia okresného súdu, odvolania navrhovateľov a obsahu spisu okresného súdu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávanej veci neboli (zatiaľ) splnené procesné predpoklady umožňujúce odmietnutie podania navrhovateľov. Pokiaľ okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že na odstránenie väd podania vyzval navrhovateľku 1/ „uzneseniami zo dňa 22.10.2012, zo dňa 05.09.2013 a zo dňa 10.12.2014“, zo spisu však odvolací súd zistil, že v prípade tvrdeného „uznesenia“ zo dňa 05.09.2013 ide len o jednoduchú písomnú výzvu (nie uznesenie) a súčasne ani z jedného uznesenia zo dňa 22.10.2012, resp. zo dňa 10.12.2014 nevyplýva, ako konkrétne má navrhovateľka 1/ opravu alebo doplnenie svojho podania vykonať (§ 43 ods. 1 O.s.p.). Súdna prax je pritom jednotná v tom, že na vznik možnosti súdu odmietnuť podanie účastníka konania, musí byť výzva súdu na odstránenie jeho nedostatkov konkrétna a určitá, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, ako má byť požadovaná oprava alebo doplnenie podania, bez ktorej objektívne nemožno pokračovať v konaní, vykonaná. Vo všetkých uvedených výzvach (či už realizovaných vo forme uznesenia alebo vo forme jednoduchej písomnej výzvy) však okresný súd uviedol len to, že navrhovateľka má „uviesť petit návrhu tak, aby bol určitý a vykonateľný“, resp. má uviesť „ako navrhuje vo veci rozhodnúť (výrok rozsudku)“ bez uvedenia ako konkrétne má tento výsledok dosiahnuť (ako konkrétne má svoje podanie doplniť). Samotná požiadavka na odstránenie nedostatku podania tak, „aby rozhodnutie bolo vykonateľné“ však nie je vo všeobecnosti dostatočne konkrétna, aby účastník konania nadobudol vedomosť, ako má opravu alebo doplnenie svojho podania vykonať (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/320/2008 zo dňa 30.11.2009). Realizovaním nedostatočne určitých výziev na odstránenie väd podania navrhovateľky 1/ neboli na strane okresného súdu splnené podmienky na odmietnutie podania napadnutým uznesením. Pochybenia sa okresný súd dopustil aj tým, že k odmietnutiu podania pristúpil prakticky bezprostredne po pripustení vstupu navrhovateľa 2/ do konania uznesením č.k. 7C/171/2012-298 zo dňa 30.07.2015 právoplatným dňa 08.09.2015, hoci v tom čase nebolo vôbec zrejmé, čoho sa vlastne navrhovateľ 2/ proti odporcovi domáha; aj keď okresný súd pripustil vstup navrhovateľa 2/ do konania v situácii, kedy nemal ujasnené, čoho sa proti odporcovi domáha (napriek tomu, že táto skutočnosť predstavuje jednu z podmienok pripustenia vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane navrhovateľa), nemožno toto procesné pochybenie súdu pripísať na vrub navrhovateľa 2/, teda v súčasnosti zatiaľ nie je zrejmé, aké podanie vo vzťahu k navrhovateľovi 2/ okresný súd vlastne odmietol (nehovoriac o tom, že navrhovateľ 2/ nebol na odstránenie väd podania vôbec vyzvaný).

Na základe uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky (§ 43 ods. 2 O.s.p.) na odmietnutie podania navrhovateľov, preto napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, nakoľko okresný súd rozhodol bez návrhu, nešlo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané (v dôsledku nesprávneho procesného postupu okresného súdu v čase vydania napadnutého uznesenia) neexistovali (§ 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p.) a súčasne vydaním napadnutého uznesenia došlo k odňatiu možnosti navrhovateľov konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.); v dôsledku zrušenia napadnutého uznesenia vrátil odvolací súd vec okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní okresný súd v prvom rade vyzve navrhovateľa 2/ na uvedenie, čoho sa v prejednávanej veci domáha voči odporcovi (minimálne v rozsahu, či sa pripája k návrhu navrhovateľky 1/). V tomto smere nestačí poukaz navrhovateľov na existenciu ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okresný súd si bude musieť ustáliť o aký druh spoločenstva účastníkov konania ide na strane navrhovateľov a bude musieť mať tiež nepochybne v kooperácii s navrhovateľmi (tiež prostredníctvom výzvy) ustálené, ako im má odporca prípadne plniť uplatnenú sumu (spoločne, delene alebo jednotlivo). Odvolací súd sa stotožňuje s okresným súdom, že podanie navrhovateľky 1/ je zatiaľ v časti, v ktorej sa domáha určenia neplatnosti „zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu S.. Z. G. do vlastníctva odporcu“ nezrozumiteľné (§ 43 ods. 1 O.s.p.); v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu je nevyhnutné sporný právny úkon presne označiť (minimálne v rozsahu označenia druhu právneho úkonu, zmluvných strán, jeho predmetu a dátumu uzavretia), pretože uvedené je pre súd nevyhnutné na posúdenie vecnej legitímácie účastníkov v konaní a posúdenie dôvodnosti dôkazných návrhov zo strany účastníkov (zameranie dokazovania nevyhnutného pre rozhodnutie vo veci); na základe uvedeného bude preto potrebné postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať navrhovateľov (ak sa

navrhovateľ 2/ pripojí k návrhu navrhovateľky) na presné označenie právneho úkonu, ktorého neplatnosti sa domáhajú (označenie právneho úkonu ako „ústna zmluva“, resp. „ktorykoľvek právny úkon“, ako to v priebehu konania podľa obsahu spisu uvádzala navrhovateľka 1/ nie je dostatočne zrozumiteľné). Na druhej strane pokiaľ ide o návrh navrhovateľky 1/ v časti o „uloženie povinnosti odporcovi odpredať navrhovateľke spoluvlastnícky podiel v sume 46.951,86 €, t.j. za kúpnu cenu spoluvlastníckeho podielu, za ktorý ho nadobudol“ z obsahu spisu sa javí, že ním navrhovateľka mienila uplatniť nárok z porušenia zmluvného predkupného práva zakotveného v spoločenskej zmluve zo dňa 11.11.1999 (nachádza sa v pripojenom spise pôvodného konania o návrhu navrhovateľky sp. zn. 7C/269/2011), v tomto smere je (aspoň v základnom rozsahu) zrejmé, čoho sa navrhovateľka 1/ proti odporcovi domáha a bude potrebné tento nárok posúdiť vecne z hľadiska hmotného práva. Okresný súd v súčinnosti s navrhovateľkou 1/ (resp. jej právnym zástupcom a navrhovateľom 2/ ak sa pripojí k návrhu) bude musieť ustáliť opis konkrétneho skutku, v dôsledku ktorého malo dôjsť k tvrdenému porušeniu uvedeného zmluvného predkupného práva navrhovateľky 1/ (najlepšie na pojednávaní za prítomnosti odporcu, resp. jeho právneho zástupcu). Následne okresný súd tento nárok navrhovateľky 1/ vecne posúdi z hľadiska hmotného práva, keď v prvom rade sa zameria na (aktívnu a pasívnu) vecnú legitímáciu účastníkov v konaní. Pokiaľ ide o podrobnú špecifikáciu vecí, ktoré podľa navrhovateľky 1/ prislúchajú k „spoluvlastníckemu podielu odporcu“ bude potrebné od navrhovateľky 1/ (tiež navrhovateľa 2/ ak sa pripojí k návrhu) zistiť, či ide len o popis vecí, vo vzťahu ku ktorým sa tvrdený „spoluvlastnícky podiel“ podľa názoru navrhovateľov vzťahuje (spoluvlastnícky podiel predstavuje vždy len mieru akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach k spoločnej veci a teda nevyjadruje konkrétnu časť spoločnej veci patriacu spoluvlastníkovi) alebo sa výslovne domáha určenia, čo tento „spoluvlastnícky podiel“ tvorí (z hľadiska obsahu a príslušnej terminológie práva obchodných spoločností sa javí, že navrhovateľka 1/ má zrejme na mysli obchodný podiel); ak podľa výslovného vyjadrenia navrhovateľov pôjde len o popis vecí, odvolací súd dáva okresnému súdu do pozornosti, že za formuláciu výroku svojho rozhodnutia zodpovedá v konečnom dôsledku súd, ktorý sa pri zachovaní obsahu uplatneného nároku môže odkloniť od doslovného znenia navrhovaného výroku rozhodnutia súdu vo veci samej; povinnosťou súdu je však aj v tomto prípade svoje právne úvahy o stotožnení uplatneného nároku s nárokom podľa príslušného hmotnoprávneho ustanovenia aspoň stručne odôvodniť; vo vzťahu k doslovnej viazanosti súdu formuláciou navrhovaného výroku rozhodnutia súdu vo veci samej (tzv. petit) Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/12/1999 zo dňa 24.11.1999 riešil otázky týkajúce sa hraníc a rámca prípustnej možnosti súdu upraviť účastníkmi naformulovaný petit návrhu; v tomto rozhodnutí najvyšší súd uviedol, že presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa navrhovateľ v konaní domáha; v žiadnom prípade to ale neznamena, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov alebo slovných spojení) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu petitu, dopúšťal procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p.; petit návrhu, tak ako ho formuluje navrhovateľ v podanom návrhu alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t.j. či je v návrhu dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo navrhovateľ žiada); súd do svojho rozhodnutia (jeho záhlavia, výroku a odôvodnenia) nemusí prevziať doslovne navrhovateľom naformulovaný petit návrhu, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel; pokiaľ to súd rešpektuje, môže svoj výrok (ale aj označenie vecí v záhlaví rozhodnutia) naformulovať inak než navrhovateľ v návrhu a môže pri tom použiť nielen odlišné slová, ale aj iné (v porovnaní s petitom nové) údaje, ktoré podľa neho precíznejšie vyjadrujú či presnejšie špecifikujú návrhom uplatnený nárok. Ak sa však navrhovateľia vyjadria, že sa výslovne domáhajú určenia, čo uvedený „spoluvlastnícky podiel“ (obchodný podiel) tvorí, bude potrebné aj o tomto uplatnenom nároku osobitne rozhodnúť.

Len pre úplnosť (pre prípad, že navrhovateľia označia konkrétny právny úkon, ktorého neplatnosti sa domáhajú v dôsledku tvrdeného porušenia predkupného práva) odvolací súd udáva, že z hľadiska konkurencie nárokov z porušeného predkupného práva, uplatnenie návrhu na určenie neplatnosti zmluvy, ktorou malo dôjsť k porušeniu predkupného práva nemožno uplatniť súbežne s uložením povinnosti ponúknuť vec na kúpu (nahradenie prejavu vôle), pretože tieto nároky z porušeného predkupného práva sa podľa ustálenej súdnej praxe vzájomne vylučujú (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/48/2009 zo dňa 30.06.2010). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.